Konsekvence názoru opačného byla by, že řízení proti vydražiteli se provede jen k vůli exekuci, což nemělo by smyslu; ustanovení zákona (§ 154. odst. 2. ex. ř.), že když povolení opětné dražby nabude právní moci, pozbude první dražba účinnosti (jen proti vydražiteli), lze rovněž užíti jen tenkráte, když věc pravidelně se odbývá, to obzvláště proto, že opětná dražba není exekucí proti obmeškalému vydražiteli, nýbrž jen jednáním, kterýmž se k platnosti přivádí okolnost ta, že si ponecháno bylo, nemovitost jinému prodati; co však si jen bylo ponecháno, nemusí se skutečně provésti.

Dovolací rekurs A. G. nejvyšší soud zamítnul.

Důvody:

Byť i dle §. 154. ex. ř. netoliko vymah. věřitel, nýbrž i kterýkoliv věřitel s pohledávkou na usedlosti zástavním právem zajištěný opětnou dražbu žádati oprávněn byl, nelze přece ustanovení tomuto rozuměti tak, jakoby takový věřitel opětnou dražbu z té příčiny navrhnouti byl oprávněn, poněvadž vydražitel jinému věřiteli svých dražebními podmínkami uložených povinností řádně nedodržel, a to již dokonce ne proti vůli tohoto jiného věřitele.

Že by vývody potíraného usnesení stran nároků dovolávajícího se rekurenta nebyly správnými, týž netvrdil.

Dle toho nemůže odpor jeho proti nazpětvzetí návrhu vymah. věřitele, odůvodněný tím, že prý očekává od nové opětné dražby většího výdražku, a tudíž ani jeho stížnost do potíraného usnesení stolice rekursní uznána býti oprávněnou.

Dle náhledu v dovolacím rekursu hájeného, že právoplatné povolení opětné dražby na žádný pád více zrušeno býti nemůže, musela by i v případě tom, že vydražitel, byť i teprve po právoplatnosti povolení opětné dražby povinnostem svým skutečně úplně vyhověl, a veškeří účastníci následkem toho se zastavením řízení dražebního svůj souhlas projeví, nicméně přece a to i tenkráte opětná dražba se provésti, kdyby pravděpodobným bylo, že věřitelé tím přijdou ku škodě, což přec ale nemohlo býti úmyslem zákona

(Rozh. ze dne 31. května 1904, č. 7832.) —*bl*—

K výkladu § 209. ex. ř.

Při roku rozvrhovém přihlásil věřitel S. písemnou přihláškou svou pohledávku na nejv. podání a připojil »a navrhuji použití §. 222. ex. ř. při všech závadách simultanních.«

První soudce nevzal na návrh »použití §. 222. ex. ř.« zřetele, protože přítomný zástupce věřitele A., jehož pohledávka vázla si-

multanně na neprodané nemovitosti, žádal plné zaplacení z nejvyššího podání za prodanou nemovitost a nesouhlasil s přikázáním poměrné části dle §. 222. odst. 4. ex. ř. Nárok náhradní věřitele S. soudce prvý nezjistil, ježto uvedený dodatek nepovažoval za návrh k tomu směřující a měl ho za neurčitý.

Rekursu S. dal rekursní soud místo a nařídil I. soudci vypočtení náhradního nároku S. na neprodanou nemovitosť

s odůvodněním,

že návrh na použití §. 222. ex. ř. všeobecně učiněný stačí a ježto tím, že A. dostal celou pohledávku z nejv. podání, jest S. zkrácen a dán je případ náhradního nároku.

Vlastník usedlosti simultanně za dluh A. zavazené a neprodané X. podal rekurs proti usnesení II. stolice, ale ten byl nejv. soudem zamítnut z toho

důvodu,

že vlastník sim. zavazené, neprodané nemovitosti nepatří k osobám dle §. 209. ex. ř. oprávněným k rekursu, nejsa dle onoho místa zákonného súčastněn na řízení exekučním. (Nález nejv. s. ze dne 19. července 1905, č. 11432.)

Jinak nález uveřejněný ve sbírce min. č. 295 ze dne 28. srpna 1900, č. 11.774. *Čížek.*

Dovolateli nelze povoliti prozatímního opatření k zabezpečení procesních útrat složením jich k soudu.

E. H., jenž ve svém u zemského soudu v B. zahájeném sporu s M. V. v obou nižších stolicích se žalobou odmrštěn a k náhradě útrat obnosem 340 K 84 h odsouzen byl, podal odvolání a zároveň u soudu okresního v B. žádost za povolení prozatímního opatření složením řečených procesních útrat k soudu za účelem zabezpečení nároku na jich vrácení pro případ, že by soud nejvyšší jeho odvolání vyhověl.

Okr. soud žádosti té vyhověl oproti kauci 50 K s tím, že prozatímní opatření platiti má až do doručení rozsudku nejvyššího soudu, nejdéle do 1. května 1905 a to tím způsobem, že povolil

a) soudní obstávku ohledně nároku M. V-ové na vydání obnosu 340 K 84 h jí příslušícího, oproti depositivnímu úřadu následkem složení obnosu toho k soudu,

b) soudní uschování a uložení obnosu toho, když by při zabavení M. V-ovou vymoženém soudnímu vykonateli vydán byl.